

passer slet ikke. De svenske Forhold ere fuldstændig analoge med de danske, hvad Landbrugs Ind- og Udførsel angaar.

I det store og hele indføre de svenske Landmænd de samme Ting som de danske; i det hele og store indføre de Korn og udføre Smør og Fløst. Og nu skalde man i Kraft af denne Teori eller rettere sagt Fornuftslutning — for de fleste Teorier ere jo egentlig ikke andet end Fornuftslutninger — som ser saa plausibel ud, netop tro, at det var gaet saadan, at da Svenskerne fik Tølbøø paa Landbrugsprodukter, var Indførslen af Korn tagen af, og Udførslen af Smør ligeledes taget af. Men nu skal jeg her vise dem nogle Tal (Udfryselse af B l u h m e) Ja, det ærede Medlem maa undskylde mig, men Tal ere nu en Gang en meget god Ting; man vil maaste sige, at de Tal, jeg her nævner, ikke passe, men det gøre de, for de ere tagne fra den officielle Statistik fra den Tid, da de have haft Tølbøøbeskyttelse for Landbruget i Sverige. Lad os nu se paa disse Tal; jeg vil først tage Kornet. Vi se da, at Indførslen af Hvede er stegen fra 180 til 317 Mill. Pø. i de 4 Aar 1891—94; Indførslen af Rug er stegen fra 204 til 264 Mill. Pø. — dette er altsaa stik modsat den nævnte Teori. Af Byg har man før haft Udførsel, nemlig en Udførsel af 11 Mill. Pø., men i de nævnte 4 Aar har man ogsaa faaet Indførsel af Byg, nemlig 26 Mill. Pø. Man vil altsaa se, at det for Kornets Bedkommende er gaet lige stik modsat Teorien; ogsaa her er Indførslen steget uanset, at man har faaet Tølbøø. — Hvad nu angaar Smør og Fløst, da mener man, at Beskyttelse paa Korn eller andre Landbrugsprodukter vil have til Følge, at Udførslen af Smør og Fløst vil blive formindsket. Men naar vi se paa den svenske Statistik, saa viser det sig, at Udførslen af Smør — det er naturligvis Overstududførslen af Smør, jeg taler om — i 1892 var med et rundt Tal 32 Mill. Pø., mens Overstududførslen i 1895 udgjorde 46 Mill. Pø. For Fløstets Bedkommende er det gaet paa samme Maade, Udførslen af Fløst er ligeledes stegen, det er ikke slet saa store Tal, der her er Tale om, men Bevægelsen er den samme. Nu vil man maaste spørge: Men have de i Sverige haft Fordel deraf, for det er dog det, det kommer an paa. Ja, at Landmændene have haft Fordel deraf, tror jeg dog nok, man maa sige; men Spørgsmaalet bliver ogsaa, om Arbejderne have haft Fordel deraf. Man siger, at f. Eks. Folkelønningerne ikke ere større i de Lande, hvor der er Beskyttelse for Landbruget, end i andre Lande; ja, vi have endog i de sidste Dage hørt fortælle,

at i Tyskland og Sverige, hvor Landbruget er tølbøøbeskyttet, ere Folkelønningerne mindre end her, og dette skalde være et Bevis paa, at Landbrugsbeskyttelsen er forkastelig, ogsaa over for Arbejderne. Men Forholdet bliver et helt andet, naar man ser rigtig paa Sagen. Sagen er nemlig den, at de smaa Lønninger havde de i Sverige og Tyskland, allerede før de fik Tølbøøbeskyttelse for Landbruget; men siden de have faaet Tølbøø paa Landbrugsprodukter, ere Folkelønningerne i Sverige og Tyskland stegne saaledes, at mens vi her i Landet tidligere kunde faa billigere Arbejdskraft fra Tyskland og Sverige, er der nu ikke Tale deraf; vi kunne ikke faa billigere Arbejdskraft fra Sverige; og til Tyskland, navnlig til Slesvig, strømme der nu danske Landarbejdere, fordi de der faa en højere Løn end her. Det er nu den ene Side af Sagen. Men til Belysning af den økonomiske Udvikling i det hele skal jeg nævne nogle Tal, som jeg har taget fra en Artikel, der er skreven af en svensk Frihandelsmand — en Mand, der i øvrigt fremfører disse Rendsgerninger af helt andre Grunde end jeg, idet han ikke vil bevise det, jeg vil bevise. Jeg vil i øvrigt kun fremstille de nøgne Rendsgerninger, saaledes som de eksistere i den Tid, man har haft Landbrugsbeskyttelse i Sverige. Den nævnte Artikel har i den sidste Tid været optagen i flere Blade, den er skreven af en Bankdirektør Palme i et Blad, der hedder „De hårde Tidene“. Forfatteren begynder først med en Statistik over Arbejdernes Antal og Produktionens Værdi i Sverige. Jeg vil ikke nævne de enkelte Aar, da det vil tage for lang Tid, men holde mig til Perioden 1883—87. I denne Periode er Arbejdernes Antal steget fra 69,000 til 74,000, men det er i øvrigt kun det første Aar, at Tallet er saa lavt; i de andre Aar er Tallet tæt ved 74,000, det staa altsaa omtrent stille i dette Tidsrum, i hvilket man havde Frihandel for Landbruget. Ogsaa Produktionsværdien staa omtrent helt stille i dette Tidsrum, idet den hvert enkelt Aar er ca. 191,000 Kr. Man ser altsaa, at i Tiden indtil 1887 staa Produktionen stille. Samtidig er dog Arbejdernes Antal forøget noget, og man maa altsaa forudsætte, at de i Virkeligheden have faaet mindre Løn, naar der var flere Arbejdere om den samme Produktion. Dette er nu for Industriens Bedkommende. Saa opstiller Forfatteren en Statistik for den Tid, da de have faaet indført Beskyttelse for Landbruget, en Statistik, som beviser, at Industrien har befundet sig ganske godt derved. Han begynder med 1888, det Aar, da de fik Indførselstølden. Da var der i